

КРОКІ ФЕСТЫВАЛЮ

У раённым аддзеле культуры не як неўпрыкме сабралася шмат народу. Загледжкі аддзела А. Вяртэйчык называў лепшыя калектывы мастацкай самадзейнасці, прычым лічы, скардзіў на адсутнасць кваліфікаваных кіраўнікоў і класіфікацыі ў рэпертуару. У канцы жніўня нават у раённым Доме культуры большасць калектываў самадзейнасці засталася без кіраўнікоў. Выраслі гэтую праблему аддзел культуры не можа.

У Хойніках добра разумеюць, што канцэрты фестывалю, прысвечанага 50-годдзю Саветскай улады, павінны быць бездакорныя па рэпертуару, выніжана высокім майстарствам выканання.

Правізію мастацкай самадзейнасці раён на сярэднім узроўні ў вобласці пільна трымае пад кантролем, які ў насіў імя народнага, якая пакуль і калектываў, якія з поўным правам маглі б працягваць на гэта званне (апрача хіба драматычнага). Але дакладна ў раёне ў ішым — у пастаючых культурна-масавых работ у сельскіх клубах і бібліятэках (некаторым ужо прысвоена званне ўстаноў культуры выдатнай работы). Шмат увагі аддзела паліпашню матэрыяльнай базы, падрыхтоўкі да з'явы, расстаноўкі кадраў, набыцця музычных інструментаў; замест заплаваных дзесяці чалавек на курсах бястаў пры раённай музычнай школе за кошт каля гаспаў будзе вылучыцца вясенніца, столькі ж паседа вылучыцца ў Мінск на рэспубліканскія курсы. Тут жа, у сельскіх клубах буда тая, што ў ішым, — мала бястаў (на 24 клубы дванаціцца чалавек).

Пра ўсё гэта мы гаварылі ў той вечар у аддзеле культуры, з яго загадчыкам І. Калі ўжо ўсё, што мне трэба было, у записі і саб'юся ішці, нехта зноў загабарыў пра будучы фестывальны рэпертуар.

Апошняя работа драматычнага калектыву раённага Дома культуры — спектакль «Выгядны жаніх». Ідзе ён з наземным поспехам, яго ўжо бачылі жыхары Мазыра, Чарэўка і ішых гарадоў вобласці. Але прадстаўляць спектакль на фестывальны агляд ніхто не збіраецца. Зараз, каб не выйшці з формы і захаваць калектыв, рэцэпую аднагоўкі, аднаўляючы стары спектакль «Вясельнае падарожжа». А што ж падрыхтаваць да фестывалю?

Пачалі перабіраць назвы п'ес, адне хіба ўсё ўпамінуць... Нехта прапалае «Каменьчыкі на далоні», нехта «Вараб'янчыкі» і «Хто смецця апошнім», ішці «Плахавы». На гэты момант п'ес ніхто не чытаў і не бачыў. І тут, не змаўляючы нічога, напярвы на ішці да Івані Бобрык, загадчыцы раённай бібліятэкі. Прышлі, па-першае, што яна ведае ўсё навіні літаратуры, а па-другое, яна даўно і актыўна ўдзельнічае ў драматычным калектыве і ведае яго магчымасці. Аднак і яна не здала адрозна пра ішці-небудзь канкрэтна. Тут жа выраслі — на ішці І. Бобрык у Гомель, у аддзел мастацтва абласной бібліятэкі і ў драматычны тэатр, каб падабраць п'есу.

А ў раёне, апрача калектыву раённага Дома культуры, ёсць яшчэ восем драмгурткаў у сельскіх клубах, у рэпертуары якіх тая складаныя спектаклі, як «Лявоніха на арбіце», «Паўлінка». Ім таксама трэба панагчы. Тут жа выраслі — да кожнага гуртка прымаваюць наго-небудзь з работнікаў бібліятэкі або дасведчаных

БІБЛІЯТЭКА БЯРЭ ІНЦЫЯТЫВУ...

І аўтарытэтных удзельнікаў самадзейнасці раённага цэнтру, якія ў блыжэйшыя дні выедуць у вёскі, павышаюць ва ўсіх гуртках, даведваюцца пра магчымасці, каб потым паравіць і якую ставіць п'есу — шматгатовую або аднагоўковую; пра ішці абласны Дом народнай творчасці прыслаць для кансультацыі метадыста на драме і правесці семінар з кіраўнікамі сельскіх драмгурткаў. Задоўга да раённага агляду прагледзець спектаклі ўсіх сельскіх клубаў у раённым цэнтры.

Тым чынам, бібліятэка ўзала на сябе вялікую і адказную работу — панагчы самадзейнасці ў падборы рэпертуару. Дырэктар музычнай школы Дз. Аўтушкоў дадае — не толькі для драматэатраў, але і для хораў, аркестраў, салістаў і танцавальных калектываў. І прыпаўне паслужыць сваё і сямі выкладчыкаў школы, якія добра разумеюць, што адны бібліятэчныя работнікі не адолеюць гэтай справы.

І адрозна паспаліся парады і прапановы. Хто ішці ўспомінуў, што ў Дварычанскай школе сабралы мясцовыя частушкі часоў Айчынай вайны — іх можна ўключыць у рэпертуар. Ішці прапанаваў стварыць гарадскі хор. Выкладчыкі музычнай школы адрозна выказалі жаданне ўдзельнічаць у ішці. Тут жа знайшлі кіраўніка — самадзейнага кампазітара Ул. Мердава, загабарыў пра рэпертуар, пра ішці ішці. З жалем адзначылі, што ідзе гэтая прышлі ўсё ж позна і час упущаны.

Разыходзілася позна, узрушаны і задаволены.

Мы засталіся ўтраці.

Цяпер яшчэ бібліятэка значна пашырыць сферу свайго ўплыву, — пачаў я.

— Так, — адрозна пахпаілі Я. Бобрык і А. Вяртэйчык.

Падумаць ёсць аб чым. На рахунок Хойніцкай раённай бібліятэкі шмат цікавых спраў — вечароў,

«ШЧЫРАЕ ДЗЯКУЙ, ДАРАГІЯ МІНЧАНЕ!»

Мінск праводзіць упершыню дэдуку тэатраў Харкаўскай апэраты, якая гаспадарыла тут шэры месяцы.

Мінчане ўладбалі харкаўчан і шчыра, моцна пацэбравалі з імі. Аб гэтым сведчылі заўсёды поўныя залы, кветкі і тая цяпля, шчырыя, ад сэрца, словы, якія былі сказаны ў шліпніх разставаннях.

Харкаўская апэрата крыху «перарывнула» наша ўвучэнне аб жанры, які звычайна прынята лічыць лёгкім і бяздумным. Спектаклі, якія тэатр паказваў у Мінску, не «адвучваюць» публіку думаць, не падвучваюць, які гэта яшчэ часам здарэцца ў апэраце, дасціпны востры жарт, зманакраваную з дэдуку сатыру забавамі і трыма, што мяжуць часам з адкрытай брутальнасцю. Харкаўская апэрата — гэта можна сцвярджаць з усёй адказнасцю — выхавуе глядача. Так, выхавуе і прывучае думаць над жыццём.

Выхавуе не толькі густы, але і грамадзянскія пачуцці. Неадрама лепшыя спектаклі на сучасную тэатральную галюнае месца ў гэтым рэпертуары тэатра. Так, гэта ішці музычнай камедыя А. Сандлера «Фота саветнік» была пераможца шэрагу «Зоркі». А вышукана неадрама да заканчэння харкаўскага прэм'ера спектакля «Надзедзі ў Рыме» — матыры ры.

Так звычайна «касавыя» спектаклі занялі ў рэпертуары дэдуку сціпнае месца па колькасці паказаў. Гэта гаворыць аб мінгом. І ў першую чаргу аб тым, што тэатр не ідзе на поведзе ў непатрабавальна гледача, а ішцінае вёсці яго за сабой.

У выступленнях газеты ўжо адзначалася адметная рыса Харкаўскага тэатра — яго высокае майстарства ў галіне вачулу. Патраба-

«ШЧЫРАЕ ДЗЯКУЙ, ДАРАГІЯ МІНЧАНЕ!»

Мінск праводзіць упершыню дэдуку тэатраў Харкаўскай апэраты, якая гаспадарыла тут шэры месяцы.

Мінчане ўладбалі харкаўчан і шчыра, моцна пацэбравалі з імі. Аб гэтым сведчылі заўсёды поўныя залы, кветкі і тая цяпля, шчырыя, ад сэрца, словы, якія былі сказаны ў шліпніх разставаннях.

Харкаўская апэрата крыху «перарывнула» наша ўвучэнне аб жанры, які звычайна прынята лічыць лёгкім і бяздумным. Спектаклі, якія тэатр паказваў у Мінску, не «адвучваюць» публіку думаць, не падвучваюць, які гэта яшчэ часам здарэцца ў апэраце, дасціпны востры жарт, зманакраваную з дэдуку сатыру забавамі і трыма, што мяжуць часам з адкрытай брутальнасцю. Харкаўская апэрата — гэта можна сцвярджаць з усёй адказнасцю — выхавуе глядача. Так, выхавуе і прывучае думаць над жыццём.

Выхавуе не толькі густы, але і грамадзянскія пачуцці. Неадрама лепшыя спектаклі на сучасную тэатральную галюнае месца ў гэтым рэпертуары тэатра. Так, гэта ішці музычнай камедыя А. Сандлера «Фота саветнік» была пераможца шэрагу «Зоркі». А вышукана неадрама да заканчэння харкаўскага прэм'ера спектакля «Надзедзі ў Рыме» — матыры ры.

Так звычайна «касавыя» спектаклі занялі ў рэпертуары дэдуку сціпнае месца па колькасці паказаў. Гэта гаворыць аб мінгом. І ў першую чаргу аб тым, што тэатр не ідзе на поведзе ў непатрабавальна гледача, а ішцінае вёсці яго за сабой.

У выступленнях газеты ўжо адзначалася адметная рыса Харкаўскага тэатра — яго высокае майстарства ў галіне вачулу. Патраба-

ХАРКАЎСКІ ТЭАТР МУЗКАМЕДЫ ЗАКОНЧЫў ГАСТРОЛІ У БЕЛАРУСІ

Гаворка зайшла пра вынікі гаспадары. — Што сказаны на развітанні? — значае тав. Уладзіміраў. — Звычайна выказваюць удзячнасць за цэлы прыём, гаспадары і добрыя злучылісць. З прычыны вятлі-расчылісць. А на Украіне, — гэты гаворыць у нас, на Украіне, ішці горадам. Усё гэта — толькі ў ішці разоў узмоцненне і выказанне з найвялічэйшым шчырасцю — прыміце ад нас, харкаўчан.

Гэта натуральна, што мы ганарымся сваім Харкавам, кіжліяне не ведаюць лепшага за свой зоталаговы Кіев. Але ж мы, прыверце, у самым шчырым захватленні ад вайш сталеці — горадскага, гаспадары і вачулісць, горадскага ішцінае гаспадары — не толькі ў ішці, але і ў яго коліцах. Мы ў захватленні ад вайш коліцах. А з імі мы сустракаліся не толькі ў зале аркугоага Дома афіцэраў, дзе адбываліся нашы спектаклі. За час гаспадары на ба-зе мы абслухалі 30 тысяч гледачоў. Акрамя гэтага, мы далі яшчэ 18 вачулісць спектакляў і канцэртаў — у Ждановічах, Стубах, Дзяржынску, Лагіска, Маладзечна, Слуцку і ішых гарадах і павяліч вобласці, дзе нашы спектаклі ўбачылі восем тысяч гледачоў.

У нашай памці і ў сэрцах застанецца след і ад цэлых творчасці сустрач з працаўнікамі прадпрыемстваў горада, рабочымі радзёў і гадзіннікавага заводу, з настаўнікамі сталіцы, з ваеннікамі, у ваенскіх частках і тут, у Думе афі-

«ШЧЫРАЕ ДЗЯКУЙ, ДАРАГІЯ МІНЧАНЕ!»

Мінск праводзіць упершыню дэдуку тэатраў Харкаўскай апэраты, якая гаспадарыла тут шэры месяцы.

Мінчане ўладбалі харкаўчан і шчыра, моцна пацэбравалі з імі. Аб гэтым сведчылі заўсёды поўныя залы, кветкі і тая цяпля, шчырыя, ад сэрца, словы, якія былі сказаны ў шліпніх разставаннях.

Харкаўская апэрата крыху «перарывнула» наша ўвучэнне аб жанры, які звычайна прынята лічыць лёгкім і бяздумным. Спектаклі, якія тэатр паказваў у Мінску, не «адвучваюць» публіку думаць, не падвучваюць, які гэта яшчэ часам здарэцца ў апэраце, дасціпны востры жарт, зманакраваную з дэдуку сатыру забавамі і трыма, што мяжуць часам з адкрытай брутальнасцю. Харкаўская апэрата — гэта можна сцвярджаць з усёй адказнасцю — выхавуе глядача. Так, выхавуе і прывучае думаць над жыццём.

Выхавуе не толькі густы, але і грамадзянскія пачуцці. Неадрама лепшыя спектаклі на сучасную тэатральную галюнае месца ў гэтым рэпертуары тэатра. Так, гэта ішці музычнай камедыя А. Сандлера «Фота саветнік» была пераможца шэрагу «Зоркі». А вышукана неадрама да заканчэння харкаўскага прэм'ера спектакля «Надзедзі ў Рыме» — матыры ры.

Так звычайна «касавыя» спектаклі занялі ў рэпертуары дэдуку сціпнае месца па колькасці паказаў. Гэта гаворыць аб мінгом. І ў першую чаргу аб тым, што тэатр не ідзе на поведзе ў непатрабавальна гледача, а ішцінае вёсці яго за сабой.

У выступленнях газеты ўжо адзначалася адметная рыса Харкаўскага тэатра — яго высокае майстарства ў галіне вачулу. Патраба-

«ШЧЫРАЕ ДЗЯКУЙ, ДАРАГІЯ МІНЧАНЕ!»

Мінск праводзіць упершыню дэдуку тэатраў Харкаўскай апэраты, якая гаспадарыла тут шэры месяцы.

Мінчане ўладбалі харкаўчан і шчыра, моцна пацэбравалі з імі. Аб гэтым сведчылі заўсёды поўныя залы, кветкі і тая цяпля, шчырыя, ад сэрца, словы, якія былі сказаны ў шліпніх разставаннях.

Харкаўская апэрата крыху «перарывнула» наша ўвучэнне аб жанры, які звычайна прынята лічыць лёгкім і бяздумным. Спектаклі, якія тэатр паказваў у Мінску, не «адвучваюць» публіку думаць, не падвучваюць, які гэта яшчэ часам здарэцца ў апэраце, дасціпны востры жарт, зманакраваную з дэдуку сатыру забавамі і трыма, што мяжуць часам з адкрытай брутальнасцю. Харкаўская апэрата — гэта можна сцвярджаць з усёй адказнасцю — выхавуе глядача. Так, выхавуе і прывучае думаць над жыццём.

Выхавуе не толькі густы, але і грамадзянскія пачуцці. Неадрама лепшыя спектаклі на сучасную тэатральную галюнае месца ў гэтым рэпертуары тэатра. Так, гэта ішці музычнай камедыя А. Сандлера «Фота саветнік» была пераможца шэрагу «Зоркі». А вышукана неадрама да заканчэння харкаўскага прэм'ера спектакля «Надзедзі ў Рыме» — матыры ры.

Так звычайна «касавыя» спектаклі занялі ў рэпертуары дэдуку сціпнае месца па колькасці паказаў. Гэта гаворыць аб мінгом. І ў першую чаргу аб тым, што тэатр не ідзе на поведзе ў непатрабавальна гледача, а ішцінае вёсці яго за сабой.

У выступленнях газеты ўжо адзначалася адметная рыса Харкаўскага тэатра — яго высокае майстарства ў галіне вачулу. Патраба-

«ШЧЫРАЕ ДЗЯКУЙ, ДАРАГІЯ МІНЧАНЕ!»

Мінск праводзіць упершыню дэдуку тэатраў Харкаўскай апэраты, якая гаспадарыла тут шэры месяцы.

Мінчане ўладбалі харкаўчан і шчыра, моцна пацэбравалі з імі. Аб гэтым сведчылі заўсёды поўныя залы, кветкі і тая цяпля, шчырыя, ад сэрца, словы, якія былі сказаны ў шліпніх разставаннях.

Харкаўская апэрата крыху «перарывнула» наша ўвучэнне аб жанры, які звычайна прынята лічыць лёгкім і бяздумным. Спектаклі, якія тэатр паказваў у Мінску, не «адвучваюць» публіку думаць, не падвучваюць, які гэта яшчэ часам здарэцца ў апэраце, дасціпны востры жарт, зманакраваную з дэдуку сатыру забавамі і трыма, што мяжуць часам з адкрытай брутальнасцю. Харкаўская апэрата — гэта можна сцвярджаць з усёй адказнасцю — выхавуе глядача. Так, выхавуе і прывучае думаць над жыццём.

Выхавуе не толькі густы, але і грамадзянскія пачуцці. Неадрама лепшыя спектаклі на сучасную тэатральную галюнае месца ў гэтым рэпертуары тэатра. Так, гэта ішці музычнай камедыя А. Сандлера «Фота саветнік» была пераможца шэрагу «Зоркі». А вышукана неадрама да заканчэння харкаўскага прэм'ера спектакля «Надзедзі ў Рыме» — матыры ры.

Так звычайна «касавыя» спектаклі занялі ў рэпертуары дэдуку сціпнае месца па колькасці паказаў. Гэта гаворыць аб мінгом. І ў першую чаргу аб тым, што тэатр не ідзе на поведзе ў непатрабавальна гледача, а ішцінае вёсці яго за сабой.

У выступленнях газеты ўжо адзначалася адметная рыса Харкаўскага тэатра — яго высокае майстарства ў галіне вачулу. Патраба-

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Аб рабоце беларускіх фатаграфістаў расказвае ў артыкуле «На парадным іры жыцця» амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

Уступілі з Беларусцю — так называецца артыкул спецыяльнага карэспанджэнта часопіса А. Варэны, які аналізуе работы фатаграфістаў і майстроў мастацкай фатаграфіі Саветскай Беларусі. Аўтар артыкула ішці, амаемні фатаграфістаў Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых рэспублік, міністр асветы БССР П. Кірылюк і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР М. Дарашэвіч.

«СОВЕТСКОЕ ФОТО» аб беларускіх майстрах

Папулярны ў нашай краіне шотландскі «Советское фото» сістэматычна знаёміць чытачоў з творчасцю майстроў фатаграфічных мастацтваў ішчых рэспублік. Жнівеньскі нумар часопіса прысвечаны беларускаму мастацтву Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў.

Думкамі аб мастацтве фатаграфіі ў Беларусі, аб творчасці прафесійнага амаатараў у часопісе дэдуку амаемні міністра культуры Беларускай Асоцыяцыі мастацтваў ішчых

